

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 13 Lutego v. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Nowiny Dworu. Dnia 4 lutego.

(Journal de St. Petersburg).

Dzisiaj, d. 4 lutego, Baron *Beaulieu-de Marconnay*, wielki podczaszy J. K. W. Xiążęcia Oldenburskiego, miał honor być przypuszczonym do złożenia pożegnania CESARZOWI JEGOMOŚCI.

Sankt-Petersburg dnia 6 lutego.

(z Ruskiego Inwalida).

Przez najwyższy dyplomata (pod dniem 17 stycznia r. t. CESARZ JEGOMOŚĆ raczył najłaskawiej, jenerała majora inżynierów, dowódcę okręgu inżynierskiego dunajskiego *Lechnera* mianować kawalerem orderu ś. *Anny* 1szej klasy, na okazanie Monarszych względów ku odznaczającej się gorliwości tego jenerała, okazanej w wypełnieniu szczególnych poleceń podczas teraźniejszej kampanii przeciw Turkom. Teyże daty mianowany jest kawalerem orderu ś. *Anny* 1szej klasy, jenerał-major, *Ditriks* 1szy, naczelnik garnizonów artyleryjskich okręgu kijowskiego, w nagrodę odznaczającej się gorliwości, w dopełnieniu danych mu poleceń, osobliwie w czasie dostarczania do wojska działającego ładunków do broni ognistej i zapasów żywności.

— Przez najwyższy dyplomata pod dniem 21 stycznia, CESARZ JEGOMOŚĆ, na okazanie względów Monarszych ku służbie odznaczającej się gorliwością, jenerała porucznika, naczelnika sztabu oddzielnego korpusu orenburskiego, *Weselickiego*, raczył najłaskawiej mianować go kawalerem orderu ś. *Włodzimierza* 2giej klasy.

— CESARZ JEGOMOŚĆ, uznawszy za dobrą, dać urząd Pełnomocnego Prezydenta Dywanów Xięstw Mołdawii i Wołoszczyzny, Kijowskiemu Wojennemu Gubernatorowi, Jenerałowi Porucznikowi *Żeltuchinowi*, najwyższemu rozkazać mu raczył, przez czas niebytności swojej, powierzyć zarządy gubernii Kijowskiej tamiecznemu Gubernatorowi Cywilnemu.

— W najwyższym ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu d. 7 stycznia r. t. wyrażono: „Wszystkie latarnie morskie, na brzegach morza Czarnego i Azowskiego wystawione, i przez zwierzchność cywilną teraz utrzymywane, dla lepszego ich urządzenia i dobra żeglujących, zgodnie z podaniem Głównego Dowódcy floty Czarnomorskiej i portów, oraz Jenerała Gubernatora Noworossyjskiego, Rozkazujemy oddać przez zwierzchność cywilną wiedzy Czarnomorskiej, do której przanieść i wszystkie pobory latarniowe, jak teraz w portach znajdujące się, tak i na przyszłość być mające.

— CESARZ JEGOMOŚĆ przez najwyższy ukaz do Kapituły Orderów pod dniem 6 grudnia r. z., na okazanie zadowolenia swego Prezydującemu w Kollegium Duchowném Rzymsko-Katolickim, Biskupowi *Michałowi Piwnickiemu*, Członkowi jego Biskupowi *Ignacemu Pawłowskiemu*, i Prezydentowi Konsystorza Greko-Unickiego Litewskiego Protorejowi Katedralnemu *Antoniemu Tupalskiemu* raczył najłaskawiej policzyć: Biskupa *Piwnickiego* do orderu ś. *Włodzimierza* 5ciej klasy, a Biskupa *Pawłowskiego* i Protoreję *Tupalskiego* do orderu ś. *Anny* 2giej klasy. (G. S.)

(z Pszczoly Północney.)

Do N. 4go Gazety Senackiej roku bieżącego przyłączona jest, Na y w y ż e y potwierdzona dnia 8 grudnia, roku zeszłego 1828, *Ustawa dla gymnazyów, oraz szkół powiatowych i parafialnych, zostających pod wiedzą uniwersytetów: St. Petersburgskiego, Moskiewskiego, Kazańskiego i Charkowskiego.* Wedle tej ustawy, będzie w Sanktpetersburgu i Moskwie po trzy gymnazyja; w Kazaniu dwa; w innych miastach gubernialnych tych wydziałów po jednym. Szkół powiatowych: w St. Petersburgu 7; w Moskwie 3; prócz tego, we wszystkich tych wydziałach 365. Do tego wyliczenia nie wchodzi szkoły powiatowe w Ziemach Woysk, Dońskiego i Czarnomorskiego, i w Gruzji. Szkoły parafialne założone być mają wszędzie, gdzie ku temu nastręcza się środki. Cel urządzenia gymnazyów gubernialnych jest dwójaki: podać sposoby odpowiedniego ich powołaniu wychowania tym młodzieńców, którzy nie zamierzają lub nie mogą kończyć nauk w uniwersytetach, a gotujących się udać do nich opatrzeć w niezbędne do tego wiadomości poprzednicze. Przy gymnazyjach są ustanowione pensyony, dla podania mieszkającym w guberniach urzędnikom i obywatelom stanu szlacheckiego, środków do przyzwyczajenia swych dzieci, bez wielkich na to wydatków. Szkoły powiatowe otwarte są dla ludzi wszystkich stanów; w szczególności na to przeznaczone, ażeby dzieciom kupców, rzemieślników i innych obywateli miejskich, razem ze środkami najlepszego ukształcenia moralnego, dostarczyć tych wiadomości, które, wedle sposobu ich życia, potrzeb i zatrudnień, mogą im być najpożyteczniejsze. Celem szkół parafialnych jest rozszerzać początkowe, lub mniej więcej każdemu człowiekowi potrzebne wiadomości między ludźmi najniższego nawet stanu. Przedmioty naukowe tych zakładów są: I. W gymnazyjach (o siedmiu klassach): 1) Nauka chrześcijańska, Historia święta i kościelna. 2) Rossyjska gramatyka, wymowa i loika. 3) Języki: łaciński, niemiecki i francuzki (w gymnazyjach, będących przy uniwersytetach, i grecki.). 4) Matematyka, do sekcyy konicznych włącznie. 5) Jeografia i statystyka. 6) Historia. 7) Fizyka. 8) Kalligrafia, Rysunki topograficzne ogólne. II. W szkołach powiatowych (o trzech klassach): 1) Nauka chrześcijańska, historia święta i kościelna. 2) Język rossyjski, łącząc w to i wyższą część gramatyki. 3) Arytmetyka. 4) Jeometria do stereometrii włącznie, lecz bez dowodzeń. 5) Jeografia. 6) Historia Państwa rossyjskiego i powszechna, sposobem skróconym. 7) Kalligrafia, rysunki topograficzne i ogólne. W szkołach powiatowych, uważając na potrzeby miejscowe, mogą być zaprowadzone osobne kursa dodatkowe, osobliwie następujące: 1) Rys ogólny prawa krajowego, porządku i formy processu sądowego. 2) Zasady nauk handlowych i buchalterii. 3) Zasady mechaniki i technologii; główniejsze prawa architektury. 4) Gospodarstwo wiejskie i ogrodnictwo. III. W szkołach parafialnych: 1) Nauka chrześcijańska, wedle krótkiego katechizmu i historia święta. 2) Czytanie na książkach drukiem cerkiewnym i cywilnym, oraz czytanie rękopisów. 3) Kalligrafia. 4) Cztery

pierwsze działania arytmetyczne. Sposób uczenia w szkołach parafialnych może być dwojaki: zwy-
czajny, lub według metody Lankstra. Do tej
ustawy przydane są etaty gymnazyów i szkół po-
wiatowych. Utrzymanie ich i pensye dla urzę-
dników postanowione są dostateczne. Dyrektor
gymnazyum w St. Petersburgu bierze 3,000 rubli
na rok; w Moskwie 2,700 rubli; w guberniach
pierwszego oddziału (*) 2,500 rubli, drugiego (**)
2,250 rub., trzeciego (***) 2,000 rubli. Inspektor
w St. Petersburgu 2,500 rub.; w Moskwie 2,500;
w guberniach: 1go oddziału 2,000 rub., 2go 1,800
rub.; 3go 1,600 rub.; Nauczyciel wyższy: w St. Pe-
tersburgu 2,250 rub.; w Moskwie 1,950 rub.; w
guberniach 1go oddziału 1,875 rub.; 2go 1,625 rub.;
3go 1,375 rub. Nauczyciel niższy we wszystkich
gymnazyach, po 1,200 rub. W Szkołach powiato-
wych, Dozorca pobiera w St. Petersburgu 1,200 r.;
w Moskwie 1,050 rub.; w guberniach: 1go, 2go i
3go oddziału po 1,000, 875 i 750 rub.; Nauczyciel:
w St. Petersburgu 900 rub., w Moskwie 825 rub.;
w guberniach po 750, 700 i 625 rub. Wszystkich
summ naznaczono: na 48 gymnazyów 1,276,870 r.;
na 515 szkół powiatowych: 1,534,195 rub.; na za-
kłady naukowe w obwodzie Kaukaskim i w zie-
mi Wojska Czarnomorskiego 59,600 rub.; na dwie
szkoły parafialne w St. Petersburgu: 2460 rubli;
na powiększenie kapitału pensyynego dla urzędni-
ków szkolnych 50,000 rub.; na wydział przygo-
towania Nauczycieli Tatarskich do gymnazyum
tauryckiego 8,500 rub. W ogóle 2,853,145 rubli.

Odessa dnia 26 stycznia.

(Journal d'Odessa).

Jenerał major, Xiążę Łopuchin, przybył do
miasta naszego d. 20, a jenerał-major, Potier, przy-
był d. 22 t. m.

— W 15tym Nrze Kuryera Litewskiego do-
nieśliśmy, iż: „Po długich i usilnych staraniach
Zwierzchności, otrzymano pierwszy raz w Odes-
sie, około 600 pudów węgla kamiennych, wydo-
bytych w gubernii Ekaterynosławskiej, w powie-
cie bachmutskim, w bliskości Ługańskiej ludwi-
sarni, a przywieziono je do Odessy morzem przez
Taganrog.” Umieszczamy teraz dalszy ciąg te-
go artykułu, w całe pożytecznie interesującego.

„Wiele przyczyn przeszkadzało odkryciu tej
gałęzi handlu wewnętrznego, a nade wszystko nie-
dostatek morskich komunikacyi Odessy z Ta-
ganrogiem. Węgiel ten na miejscu, w łomach
Lisiczeńskich, sprzedaje się po 14 kop. za pud, z do-
stawieniem do Taganrogu wynosi po 32 kop. za pud;
a z przywiezieniem tu do Odessy i z koniecznymi
wydatkami na ładowanie, i t. d., kosztował on 104
kop. Cena ta dosyć wysoka; lecz ztąd wynika;
że, w czasie odprawienia wspomnianego ładunku,
żegluga na morzu Azowskim już się skończyła; że
w Taganrogu znalazł się tylko jeden statek, który
chciał podjąć się przewiezienia, że się umówił
przewieźć 800 pudów; lecz, ponieważ z tej o-
czekiwanej ilości czwarta część nie była w nale-
żytym czasie dostawiona do Taganrogu, a statek
nie mógł tracić czasu; zwierzchność przeto po-
winna była zapłacić za przewiezienie 600 pudów
tęż sumę, jaką wypadła za 800 pudów. Ma-
my nadzieję, że w latach przyszłych tenże wę-
giel będzie tu dostawiany taniej i w takiej ilości,

jaką określają potrzeby naszego miasta. Tym cza-
sem, nie możemy nie cieszyć się nawet z miernego
skutku pierwszego doświadczenia, które obiecuje
na przyszłość znaczne korzyści. Mówimy ze skut-
ku: gdyż widzieliśmy ten węgiel palącym się na
kominkach bardzo dobrze, czuliśmy znaczną ilość
ciepła, przezeń wydane, i jesteśmy przekonani,
że nie ustępuje węglom angielskim. Powie kto, że
odkrycie to nie jest ważne: gdyż tu węgle angiel-
skie sprzedawane były niekiedy po 60 kop. To
prawda; lecz cena ta dochodziła i do 120 kop., nie-
kiedy zaś, na przykład dzisiaj, nie można za żadną
cenę kupić. Jeżeli zaś raz postanowimy stały han-
del tym towarem z Taganrogiem, wtedy nie ma
wątpliwości, że u nas tu zaprowadzą się znaczne
ich zapasy, i że pewność zbywania powiększywszy
wydobycie, zniży cenę. Dodamy do tego wi-
doki na przyszłość: rozprzestrzenienie żeglugi przy-
brzeżnej, pomnożenie komunikacyi między na-
szemi portami; ożywienie hrzegów morza Czarne-
go i Azowskiego, dostarczenie handlowi własnych
żeglarzy, których mamy tak wyraźny niedostatek;
ochronienie lasów w pogranicznych z Noworossy-
skiem stepami guberniach; i na koniec, zmniej-
szenie wydatków na ogrzewanie domów naszych
tu w Odessie, do czego kupujemy teraz dobre drze-
wo dębowe, po 110, a nawet po 120 rubli sążni: na-
dzieje te wydają się nam pożądanymi, nie tylko
dla mieszkańca Odessy, lecz dla każdego kochają-
cego swoją ojczyznę i pragnącego ją widzieć na
nawyższem udoskonaleniu, we wszystkich wzglę-
dach.

W Anglii, ilość corocznie dobywanego węgla
rozciąga się stale, w wartości na miejscu wydo-
bywania, do 225,000,000 rubli; ilość pieniędzy roz-
chodzących się po rękę różnego stanu ludzi, na
dobywanie, rozwożenie i sprzedaż węgla, dochodzi
także do 225 milionów; obiedwie zaś summy ra-
zem czynią 450,000,000 rubli. Rozwożeniem tego
węgla po brzegach Wielkiej Brytanii zajmują się
kilka tysięcy okrętów i kilkanaście tysięcy stat-
ków. Wiadomości te, bez wątpienia, nie dają powo-
du do czynienia wniosków względnie Rossyi; jedna-
kowoż ciekawą jest rzeczą mieć je, aby wiedzieć, do
jakiego stopnia pomyślności może doryść, w cywi-
lizowanym i ludnym państwie gałęź przemysłu,
której u nas teraz zgoła nie masz i dla której wielu
niesprawiedliwie zapowiada wieczną nicość i
w przyszłości.

We Francyi widzimy przykłady podobnie-
sze do naszych okoliczności. Przeszło sto lat temu,
używanie węgla ziemnych było zupełnie niezna-
nym; za wprowadzeniem zaś jego, przemysł zaczął
się rozszerzać z nadzwyczajną bystrością; handel
wewnętrzny powiększył się i całe prowincye zmie-
niły postać swoją. Przed 40 laty Anonai (w ob-
wodzie nazywanym pierwsiem Wiware) było nie-
znaczaczącą miasteczkiem. Wnet, na szczęście
mieszkańców, w jego okolicach odkryto kopalnię
węgla, i po upłynieniu bardzo krótkiego czasu, e-
xystowały już w niem 22 huty szklane i papier-
nia. We czterech z tych hut wyrabiaszą codziennie
6000 tafli szkła, w dziesięciu innych wylewają co-
dziennie 56,700 butelek; co wynosi na rok 2 mi-
liony tafli i 18 milionów butelek. W dzie-
sięć lat ludność tego miasta podwoiła się. Przy-
kłady takie nie są rzadkie w Anglii i Francyi.
Najmocniej pragniemy je widzieć w Rossyi.

Tymczasem, z woli zwierzchności, uwiada-
miamy naszych czytelników i wszystkich Odessy
mieszkańców, że wyżej opisany węgiel sprzedaje
się wszystkim życzącym go nabyć, po tejże cenie,
w jakiej przyszedł, to jest, po 104 kop. pud. Ży-
czący kupić, mogą się odnosić do kancelaryi ka-
pitana portu, któremu są poruczone przez zwierz-
chność należne w rzeczy tej rozporządzenia.

Do roku 1825, prywatni przemysłnicy dosta-
wiali Bachmutskiego czyli Lisiczeńskiego węgla
do Nikołajewa, dla Admiralicji; potem porzucili
dostawiać, z przyczyny wydarzonych nieporozu-
mień i trudności w wywożeniu węgla z miejsca wy-
dobycia. Teraz trudności te zostały uprzątnione
przez rozporządzenia Ministerjum finansów, na

(*) St. Petersburskiej, Archangielskiej, Oło-
neckiej, Wotogodzkiej, Pskowskiej, Perm-
skiej, Irkuckiej, Tomskiej, Tobolskiej, Jeni-
sejskiej i w mieście Taganrogu.

(**) Moskiewskiej, Nowogorodzkiej, Twerskiej,
Jarostawskiej, Kostromskiej, Wiatskiej,
Smoleńskiej, Kałuzskiej, Witebskiej, Mo-
hilewskiej, Włodzimierskiej, Tułskiej, Or-
łowskiej, Kurskiej i Orenburskiej.

(***) Kazańskiej, Simbirskiej, Niżegorodzkiej,
Penzeńskiej, Tambowskiej, Riazańskiej, Sa-
ratowskiej, Woroneżskiej, Słobodzko-Ukra-
ińskiej, Czernihowskiej, Kijowskiej, Pottaw-
skiej, Chersońskiej, Ekaterynosławskiej,
Tauryckiej i Astrachańskiej.

przedstawienie miejscowej zwierzchności, i dostawianie węgla może być wznowionem przez każdą prywatną osobę; dla czego, Główna Zwierzchność tutejsza wzywa też wszystkich, komu się podoba wejść z nią w umowę względem tej rzeczy. Ilość węgla, dla niej potrzebna, będzie dosyć znaczna i powinna coraz więcej wzrastać: gdyż, prócz zapasów dla statków parowych, zamiarem jest z czasem, wszystkie, lub większą część skarbowych i mieskich domów tutejszych, opalać węglem, jeżeli ceny jego okażą się godnymi. Życzący zająć się tą gałęzią przemysłu, mogą się odnosić do kancelaryi P. Jenerał-Gubernatora, na piśmie lub ustnie. (J. d' O.).

Cherson dnia 15 stycznia.

Na skutek najwyższego ukazu, względem otwarcia w całym Imperyum szkół dla wychowania dzieci służących po kancelaryach, i w naszym mieście założona została szkoła na 50 uczniów z gubernii Ekaterynosławskiej, Chersońskiej i Tauryckiej. Rada, mająca zarządzać tą szkołą, d. 12 stycznia rozpoczęła swe posiedzenia. (W. O.).

Warna dnia 2 stycznia.

Wielu w Rosyi tego jest rozumienia, że u nas niedostatek prowiantu, i że droga jest żywność. Na dowód mylności tego rozumienia umieszczamy ceny tutejsze, które, zapewne, są całę nizkie: Mąka pszenna po 24 rub. czetw. Mąka delikatna, 1go i 2go gatunku 24 do 30 rubli kul. Miod 14 rubli pud. Cukier 1 r. 50 k. funt. Łoy 12 rub. pud. Futra, z różnych miejsc tu przywiezione, za nastaniem cieplej pogody, nie mają ceny. Od niejakiego czasu założone tu zostały sklepy uorymberskie i towarów żelaznych, także magazyny napelnione towarami, przywiezionemi po większej części z Konstantynopola i Bessarabii. (W. O.).

MOMENT TERAŹNIEJSZY.

(Dalszy ciąg uwag JP. Merkela nad polityką Europy, których Pierwszy Rzut Oka umieściliśmy w Nrze 13 Kur. Lit.).

Drugi Rzut Oka.

Ciaśniny, prowadzące do morza Śródziemnego, leżące pomiędzy Europą i Azją, powinny być wolnemi, jak ciaśniny, wiodące do morza Śródziemnego, pomiędzy Europą i Afryką, wolnemi są dla handlu narodów swojego Świata. Następstwa z zamknięcia tych dróg powszechnych są widoczne: leżące naokoło nich żyłne krainy są to prawdziwe pustynie; mieszkający w nich ludzie są nędzni, na pół dzicy, a to widzimy na wszystkich brzegach morza Czarnego, gdzie tylko pod dobroczynnym wpływem Monarchów Rosyjskich, nie poprawił się stan kraju. Stróżem i obroną tych dróg powinien być samobytny, niepodległy naród Grecki. Zastużył na to wielkoduszny lud Grecki, z heroiczną statecznością, bez żadnych środków, przez kilka lat, walczący przeciw uzbrojonym barbarzyńcom; lud grecki, który patrzył, jak oni burzyli i niszczyli każde miasto, każdą chatkę jego oyczyny, a nie zachwiał się w swém postanowieniu. Kto wspomni o Ipsarze i Missolundzie, o nieszczęściach wytrzymanych przez cały naród, który żył lato całe w górach i pieczarach, żywił się, z żonami i dziećmi, samemi prawie korzonkami, a tym czasem, kiedy ciemieżyciele zbytkowali i zażywali rozkoszy po miastach, z kryjówek swoich z nową żywością występował na walkę z wrogiem; kto bez namietności zważy te cierpienia i czyny; ten przyzna, że terażniejsi Grecy więcej dokazali teraz, aniżeli przed trzema tysiącami lat ich przodkowie, którzy z państw dobrze urządzonych szczęśliwej swej oyczyny, wychodzili na walkę z wycieńczonymi, niebitnymi niewolnikami; nie wytrzymawszy ani połowy tego, co wytrzymali terażniejsi Grecy, zapewno by się poddali Persom.

Wolność dróg, niepodległość Greków. Oto są dwa wielkie pożytki terażniejszego momentu dla 160 milionów chrześcian naszej części Świata, a Rosya ukazuje się ich obrońcielką!

W liczbie przeszkód, które ona pokonywać musi, mienią szczególniej klima i własności prowincyi, przez które mają przechodzić woyska jej, wysokie góry i twierdze. Wszystko to ma znaczenie przemijające: stateczne usiłowania, ożywione duchem heroicznym, kierowane mądrością i rozsądkiem, daleko więcej pokonywały. A jeżeli znajome dotąd środki nie będą dostatecznymi, spuście się na jeniusz wodzów: on wynajdzie, stworzy nowe!

Lecz, jeśli dawna bez sensu myśl: „jakoby dla dobra Europy chrześciańskiej, potrzebna jest bytność hord mahometańskich barbarzyńców w krajach przez nich spustoszonych.“ Jeżeli to przywiedzenie zjedna sprzymierzeńców dla Sułtana? Jeżeli przywoła raka, ażeby zaraźliwym raną jadłem w piętę bohatera, walczącego za wybawienie rodu ludzkiego od straszego potwora; Alcyd jednem poruszeniem potężnej stopy zetrze czołgającą się gadzinę, a hydra legnie pod razami jego maczugi. Lecz nie! ani pomyśleć nawet nie można, iżby, jakkolwiek Rząd chrześciański zniżył się do wznowienia tej starej mary. A przynajmniej Rząd ten może być pewnym, że ten postępek jego, i społecznym, i potomności, i własnym jego poddanym wydawać się będzie (wyrażmy jak można, najłagodniej) śmiesznym i nienawistnym, i na wieki zatrzyma ten charakter w historii. Nie! o tem ani pomyśleć nie można! Naoto, rzecz widoczna, że dobro każdego Państwa Europejskiego w szczególności wymaga, ażeby ta horda przepędzona była od Bosforu i Dardanellow w pustynię, z których wyszła, albo, ażeby przywiedziona była do niemożności gnębienia dłużey cywilizacyi, której sama pojąć nie umie. W najszybszym nawet, jak tylko można, spórzzeniu na skutki, jakie mogą ztąd wyniknąć dla każdego Państwa, w szczególnem jego położeniu, można widzieć prawdę tych uwag. (Dalszy ciąg nastąpi.)

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 19 lutego.

(z Gazety Warszawskiej).

NATJAŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL postanowieniem z dnia 22 stycznia (3 lutego) r. b. najłaskawiej mianować raczył J. Pana Leopolda de Wertheimstein, w Wiedniu, kawalerem orderu ś. Stanisława klasy 4tej.

Rada Administracyjna Królestwa postanowieniami z d. 17 b. m. mianowała: Józefa Młodzianowskiego, Sędziego Appellacyjnego, Sędzią Najwyższej Instancyi, zaś Ignacego Wyczechowskiego, byłego Radcę Prokuratoryi Jeneralney, Sędzią Appellacyjnym.

(z Kuryera Warszawskiego.)

JJWW. Jenerał Ditrichs, przybył do Warszawy, a jenerał Strogonow wyjechał do Petersburga.

W ciągu 2ch tygodni, kilkadziesiąt tysięcy złotych oddano do Towarzystwa Oszczędności.

FRANCYA:

Paryż dnia 2 lutego.

(z Gazety Warszawskiej).

Na dzisiejszem posiedzeniu dnia 2 b. m. wybrała Izba Deputowanych, na członków Kommissyi, mającej ułożyć adres do Króla, PP. Etienne, Euzebiusza Salvete Seguy, Hrabiego de Saint Aulaire, Hrabiego Chabrol, Pana Dupin starszego, Barona Bignon, tudzież PP. Agier i Daunou. Baron Pasquier został mianowany sprawozdawcą kommissyi, wyznaczonej przez Izbę Parów, do ułożenia adresu. Ma on dnia 4 b. m. przedstawić projekt Kommissyi.

— Dnia 3 —

Onegdaj przede mszą ś. przyjął Monarcha odwiedzenie przybyłego tu Xięcia Alexandra, brata Królowej Wirtembergskiej, który potem odwiedził rodzinę królewską. Przedstawił go Baron Lalive, który wprowadza zagranicznych Xiążąt i posłów. Po mszy ś. ciało dyplomatyczne

miało zaszczyt złożyć Królowi Jmci i rodzinie królewskiej hołd uszanowania.

Rozeszła się tu pogłoska, iż Pan *Chateaubriand* został wezwany na prezesa rady ministrów bez osobnego wydziału, i że Pan *Pasquier* ohey-mie ministerstwo spraw zagranicznych. Jakikolwiek wpływ może mieć podobny wybór na postępowanie rządu, zdaje się atoli, iż postawa, jaką przybiera izba wyborcza, jest daleko ważniejsza dla kraju. Skład nowo obranych kommissarzy tej izby zapowiada dzielność, przed którą waha-jący się minister byłby zmuszony ustąpić.

A N G L I A.

Londyn dnia 5 lutego.

(z Gazety Warszawskiej).

Mianowani przez Króla Jmci Kommissarze Lord Kanclerz, Hrabia *Bathurst*, Xiążę *Wellington*, Lord *Ellenborough*, i Hrabia *Shaftesbury*, zagaili dziś obrady Parlamentu mową następującą, którą czytał Lord Kanclerz.

„*Milordowie i Mości Panowie!* Król Jmć rozkazał nam uwiadomić WPanów, iż ciągle od swoich Sprzymierzeńców i ogólnie od wszystkich Monarchów i krajów, odbiera zapewnienie niezmiennego ich życzenia, statecznego utrzymania przyjacielskich z Królem Jmcią stosunków. Za pośrednictwem Króla Jmci, przedugodne punkta traktatu pokoju między Cesarzem Brezylijskim i Rzeczpospolitą zjednoczonych prowincy nad rzeką *Plata*, podpisane i zatwierdzone. Zawarł Król Jmć umowę z Królem Jmcią Hiszpańskim, względem ostatecznego uregulowania pretensy poddanych Angielskich i Hiszpańskich, na mocy traktatu Madryckiego z dnia 12 marca 1823. Kazał Król Jmć podać WPanom kopią tej umowy i spodziewa się pomocy WPanów dla postawienia go w możności uskutecznienia kilku jey zastrzeżeń. Widzi Król Jegomość ze smutkiem, iż stosunki dyplomatyczne z Portugalią musiały być jeszcze przerwane. Gdy zaś najmocniej obchodzi Króla Jmci pomyślność Monarchii Portugalskiej, rozpoczął więc układy z głową domu Braganckiego, w nadziei położenia końca stanowi rzeczy, niezgodnego z trwałą spokojnością i dobrem Portugalii. Rozkazał nam Król Jmć zapewnić WPanów, iż ciągle zajmuje się wypełnianiem warunków traktatu z dnia 6 lipca 1827 roku i uskutecznieniem pacyfikacyi Grecyi w porozumieniu ze swojemi Sprzymierzeńcami. Morea została uwolnioną od obecności woyska Egipskiego. Ważny ten cel został pozyskany przez szczęśliwe usiłowania potęgi morskiej Króla Jmci i Sprzymierzeńców jego, które Baszę Egipskiego skłoniły do układu, oraz przez światłe środki i wzorowe postępowanie woyska Francuzkiego, które w imieniu Sprzymierzeńców działało podług rozkazów Króla Jmci Chrześcijańskiego. Woysko Francuzkie, spełniwszy dane mu od Sprzymierzeńców polecenie, zaczęło wracać do Francyi. Z największą radością kazał nam Król Jmć uwiadomić WPanów, iż podczas tych działań pano-wała najszybsza zgodność między potęgą lądową i morską trzech Mocarstw. Z ubolewaniem widzi Król Jmć ciągle kroki nieprzyjacielskie między N. Cesarzem Rossyjskim i Portą Otomańską. N. Cesarz Jmć przy popieraniu tej wojny widział potrzebę użyć praw swoich, jako wojujące Mocarstwo na morzu Śródziemnem, i nakazał blokadę Dardanellów. Skutek tej blokady nie rozciągał się do przedsięwzięć handlowych poddanych Angielskich, które w zaufaniu oświadczenia Króla Jmci w Parlamencie względem neutralności morza Śródziemnego nastąpiły. Lubo tak dla Króla Jmci, jako też dla Króla Jmci Francuzkiego stało się niezbędnem wstrzymać współdziałanie potęg swoich z potęgą N. Cesarza Jmci,

w skutku użycia praw jego, jako Mocarstwo wojnę prowadzące, panuje wszelako najlepsze porozumienie między trzema Mocarstwami, w usiłowaniach ich do pozyskania innych opisów traktatu Londyńskiego.

„*Mości Panowie Izby Niższej!* Otrzyma-liliśmy od Króla Jmci rozkaz uwiadomić WPanów, iż niezwłocznie podany będzie WPanom budżet na rok bieżący. Spuszcza się Król Jmć na gotowość WPanów uchwalenia potrzebnych funduszów, gdyż równie mieć będzie na uwadze tak potrzeby służby publicznej, jako też oszczędności, którą Król Jmć pragnie zaprowadzić w każdym wydziale administracyi krajowej. Z zadowoleniem Król Jmć oznajmia WPanom, iż dochody coraz bardziej się powiększają; powiększanie się to, zwłaszcza w przedmiotach wewnętrznej konsumpcyi, jest szczególnie przyjemnem dla Króla Jmci, gdy stanowczym sposobem okazuje obfitość źródeł narodowych, oraz trwałość pomyślności i zamożność ludu.

„*Milordowie i Mości Panowie!* Stan Irlandyi był celem nieustannej troskliwości Króla Jmci. Ze smutkiem widzi Król Jmć, iż w tej części królestwa istnieje jeszcze stowarzyszenie, niebezpieczne dla spokojności publicznej i niezgodne z duchem konstytucyi, które podsyca rozterki i niechęć między poddanymi Króla Jmci, i które, gdyby dłużej trwało, zniweczyłoby największe usiłowania ku trwałemu polepszeniu stanu Irlandyi. Pokłada Król Jmć zupełną ufność w mądrości i pomocy Parlamentu swego, i jest pewny, iż WPanowie użyczą mu wszelkiej pomocy, przez którąby mógł widzieć się postanowionym w stanie utrzymania słusznej swojej powagi. Po osiągnięciu tego ważnego celu, poleca Król Jmć WPanom, wziąć na uwagę stan całej Irlandyi, i przejrzeć prawa, które poddanych Rzymsko-Katolickich obarczają ścieśnieniami cywilnemi. Rozważycie WPanowie, czyli uchYLENIE tych ścieśnień może nastąpić bez najmniejszego nadwężenia zupełnej i trwałej pewności naszych urządzeń kościelnych i krajowych z utrzymaniem prawnie istniejącego kościoła reformowanego, tudzież praw i przywilejów biskupów, duchowieństwa tego królestwa i kościołów pieczy ich powierzonych. Urządzenia te powinny zawsze święcie pozostać w tém królestwie protestanckiem, a nienaruszone ich przestrzeganie jest równie obowiązkiem, jak wolą Króla Jmci. Usilnie poleca Król Jmć WPanom zająć się zgłębieniem tego przedmiotu, który jest tak wielkiej wagi, który tak mocno dotyka najsłabsze uczucia narodu, i który powinien utwierdzić spokojność i zgodę połączonego królestwa, gdy będzie traktowany z mądrością i umiarkowaniem, jakie są najwyższemi do zapewnienia pomyślnego wypadku obradom WPanów.”

T U R C Y A.

Stambuł dnia 10 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej).

Pan *Jaubert*, przedstawiony Reis-Effendemu przez Pana *van Zuylen*, Pośła Niderlandzkiego, podał mu protokół narady z dnia 16 listopada 1828 i ściągające się do niego oświadczenie. Reis-Effendy kazał te pisma dokładnie przetłumaczyć; i odpowiedział, że rozstrzygnięcie w tej mierze zostawić musi Sultanowi i Wysokiej Porcie. Odpowiedział się potem kilka razy zgromadzenie Dywanu: lecz nie dano jeszcze odpowiedzi na pismo.

Zboże z magazynów sultanskich, którego co tydzień dawano 45,000 kilo piekarzom na chleb dla mieszkańców tutejszych, zmniejszono teraz na 57,500 kilo. Dnia 5 b. m. wybuchnął w środku miasta pożar, lecz wkrótce został ugaszony.

*Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 15 Lutego v. s. 1829 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

3 Огнь Правленія Государственнаго Заемнаго Банка объявляется, что въ ономъ продававшаяся будеть имѣніе Покойнаго Поручника и Камеръ-Юнкера Григорія Иванова Михельсона, за неплатежъ причитающейся Государственному Заемному Банку суммы, по займу его изъ онаго на 8 лѣтъ 1818 года октябрі 29 ас. 256,600 р., состоящее Виленской Губерніи Невельскаго Повѣща въ селахъ: Ивановъ и Спасъ съ фольварками, Ворожейками, Березовымъ, Дымовымъ, Колошиннымъ, и Лысогорье, съ ихъ деревнями всего 1,283 мужеска пола души, въ томъ числѣ на лицо 891, бѣжавшихъ 37, убылыхъ 355, женска ревизскихъ 1380, въ томъ числѣ на лицо 1,067, бѣжавшихъ 63, да новорожденных мужеска 278 и женска пола 332 души, съ состоящею при нихъ землею разнаго свойства, 16,745 десятинъ 158 сажень, въ томъ числѣ пахатной 6,951 десятины 1548 сажень, сѣнокосной 652 десятины 1593 сажени, и сверхъ того церковныхъ земель при селѣ Ивановъ 72 десятины, 2,149 сажень, и при селѣ Спасъ 60 десятинъ 1,784 сажени, оцѣненное со всеми къ оному принадлежностями, со всемъ строеніемъ, съ пожитками и со скопомъ, съ землею и прочими хозяйственными угодьями, по 10 лѣтней сложности годового дохода въ 301,592 р., да господской о двухъ этажахъ каменной домъ въ селѣ Ивановъ, оцѣненный съ кузницею, садомъ, винокурнею и прочимъ въ 21,051 р., сроки назначены сего 1829 года апрѣля 23, 25 и 30 числѣ, желающіе купить имѣніе могутъ являться въ Правленіе Заемнаго Банка и прежде показанныхъ числѣ въ присудственное время и видѣніи въ ономъ продаваемому имѣнію описъ и условія. Правитель Канцеляріи Яковъ Федоровъ.

3 Од Рządu Pożyczkowego Banku Państwa ogłasza się, iż w nim przedawać się będzie majątek zmarłego Porucznika i Kamerjunkra Grzegorza Iwanowa Michelsona za niepłacenie należney Bankowi Pożyczkowemu Państwa summy, za pożyczką jego na lat 8, 1818 r. oktobra 29 ass. 256,600 rub, położony w Witebskiej gubernii Nowelskiego Ptu w majątkach: Iwanowie i Spasie z folwarkami Worozeykami, Berезowym, Dymowym, Kotoszynym, i Lyschorje, z ich wsiami w ogóle 1283 dusz płci męskiej, w tej liczbie rzeczywicie 891, zbiegłych 37, ubyłych 355; żeńskiej rewizyynych 1380, w tej liczbie rzeczywicie 1067, zbiegłych 63; nowourodzonych płci męskiej 278 i żeńskiej 332 dusz, ze znajdującą się przy nich ziemią różnego gatunku 16,745 dziesięcin 158 sążni; w tej liczbie uprawney 6,951 dziesięcin, 1548 sążni, sianozęci 652 dziesięcin, 1593 sążni, i oprócz tego cerkiewney ziemi, przy majątku Iwanowie 72 dziesięcin 2149 sążni, i przy majątku Spasie 60 dziesięcin 1784 sążni; oceniony ze wszelkimi do niego przynależnościami, ze wszelkiem zabudowaniem, z pożytkami i z bydłem, z ziemią i dalszemi gospodarskimi wygodami, podług sociolektney proporcji rocznego dochodu 301,592 rubli; dwórny zaś murowany dwupiętrowy dom w majątku Iwanowie oceniony z kuźnią, sadem, gorzelnią i dalszém 21,651 rubli. Terminy naznaczone tego 1829 r. kwietnia 23, 25 i 30; życzący kupić ten majątek mogą przybyć do Rządu Pożyczkowego Banku i przed oznaczonemi dniami, w czasie posiedzeń, i widzieć w nim przedającego się majątku inwentarz i warunki.

Zarządzający Kancellaryą Jakób Fiedorow.

3 Од Литовско-Виленскаго Губерніалнаго Рządu Czasowey Expedycji ogłasza się, ażeby Szambelan byłego Polskiego Dworu Józef Wiszniewski, którego nieznaleziono w mieście Wilnie i Wilkomirskim powiecie, jawił się do tego Rządu dla wysłuchania rozkazu JEGO CE-

SARSKIEY WYSOKOSCI CESARZEWICZA w przedłożeniach P. Litewsko - Wojennego Gubernatora pod 26 oktobra za N. 2566 i 21 decembra 1828 roku za N. 5039 w sprawie jego Wiszniewskiego z obywatelom Klimowiczem o spór o ziemię wyraźonych z tém: iż jeżeli on Wiszniewski nie jawi się, wtedy będzie zrobione ogłoszenie, o przystanie jego za pośrednictwem miejskich i ziemskich Policyi. Dnia 6 lutego 1829 roku.

Sowietnik O. Anderson.

Sekretarz Sokołowski.

Guberski Sekretarz Sienkiewicz.

3 Litewsko-Wilenska Magistratura Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza, iż w niej będzie się przedawać przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikcyą za ominiowaniem terminu murowany dwupiętrowy dom Porucznika Wiszniewskiego położony w mieście Wilnie na zaułku Skopówce, pod N. 174; do czego naznaczoną terminy: 1szy 11, 2gi 14, i 3ci ostateczny 18 marca tego 1829 roku. Życzący kupić dom ten mogą przybyć do Magistratury Powszechney Opieki pomienionych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się domu inwentarz z ocenką.

Непременный Членъ Коллежскій Ассесоръ и Кавалеръ Пётръ Клейсмъ.

Секретаръ И. Солиманъ.

Naczelnik Stołu Guberski Sekretarz Andrzejewski.

3 Од Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza się, iż na sprzedaż oddanych na ewikcyą tej Magistraturze za ominiowanie terminu, 64 dusz płci męskiej włościan obywateli Xawerego i syna jego Malczewskich Proskurowskiego Ptu w m. Tarnobudzie we wsiach: Zajacze, Pastołowce, i Kaniowce znajdujących się, ze wszelkimi wygodami, dla uzyskania długu tej Magistraturze należnego, 975 rubli sr. 5700 rubli ass. i miedzią oprócz procentow, naznaczone do targow terminy: 1szy 15, 2gi 17 i 3ci ostateczny 20 maja tego 1829 roku; życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do Magistratury Powszechney Opieki pomienionych dni na 11stą godzinę zrana, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz i warunki.

Sekretarz Czarnucki.

3 Z domu Towarzystwa Wileńskiego Dobroczynności uwiadamia się, że jeśli by kto miał potrzebę szycia bielizny cienkiej lub grubey; życzyl nabyć, albo zamówić robót paciorkowych i jedwabnych, oraz darcie piór; może się o to udać do tegoż domu.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

3 Niżej podpisany zawiadamia publiczność, iż w handlu zmarłego Mateusza Wilkańca w Wilnie w kamienicy N. 70 na ulicy Wielkiej, od d. 4 idącego mca i roku otworzonym, jak towary jedwabniow i inne, tak równie wszelkiego rodzaju roboty szmuklerskie hafty i t. d., sprzedawane i ułatwiane będą. Roku 1829 februraryi 5 dnia.

Maryan Wilkaniec.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

W dle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEGO
MOSCI Samowładującego całą Rosyją etc. etc. etc.

2. Urodzonym Józefowi Hrabieciu Platerowi Mar. Ptu Tel., Michałowi Przyałgowskiemu Adwokatowi Sądow Telszew., Marcyaunie wdowie i jej obóyga pći potomstwu Piewcewiczom z dokładem opiekuna Józefa Wertella Adw. Sądow Telszew., Urszuli Swiderskiej z dokładem opiekunów, Onufremu i Lucynuszowi braciom Swiderskim Marsz. b. Ptu Telszew., Józefowi Staniewiczowi, Komor., Iłakowiczowi, Rochowi Petkunowi, Franciszkowi Dowkontowi, Petronelli Jagminównie w asystencyi opieki, Stanisławowi Możeykowi, Michałowi Staniewiczowi i dalszemu rodzeństwu Prezydentowiczom Grodzkim Ptu Telszew., Janowi Zameckiemu, Antoniemu Kopsiewiczowi, Benedyktowi Pluszkiewiczowi, Józefowi i Bogumile Dydziulom, Jakubowi Grużewskiemu b. Majorowi woysk Polskich, jako Panu stawetnemu Janowi Hermanowi mieszkańcowi kielmowskiemu, niemniej Star. Benjaminowi Jeykowiczowi Brycowi, Leybie Borelowiczowi i nie jego obywatelom miasta Tel., Faywie Bilicenskému, Faywie Użwentskiemu, Szepszelowi Krocziemu, Iszerowi Kielmieskiemu, oraz dalszym wszystkim tak pretensorom jako też winnym, do massy, powodowym i odpowiedniami pozwami objętym, Pozow Edyktalny przed Sąd Taxatorsko - Exdywizorski, za Remissą Sądu Ziemskiego Ptu Telszew. 1823 roku julii 18 dnia zakroczoney, na rozbiór wierzycielskich pretensyow w mieście powiatowém Telszach za stołem Sądowym Ziemskim 1829 roku apryla 3 dnia z uczynionego odkładu złożyć się, a na lokacyą ad fundum zjechać się mający, z instancyi Urodz. Marka Swiderskiego Mar. Ptu Tel. wyniesiony, z referencyą do oświadczenia 1828 roku junii 8 dnia w Ziem. Telszew. Ptu zapisanego, oraz do Dekretow Remissyynego 1828 roku julii 18 Ziem. Telszew. i 1829 stycznia 10 dnia Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego, niemniej dalszych dowodow pisma w sprawie złożyć się mających a szczególnie mieniać o to: schodząc z tego świata Jan Swiderski Marsz. Ptu Telszew. oyciec Marka Swiderskiego, przy podziale swojego funduszu na potomstwo, za dolę exdotacyyną dobra Wieszwiany z wioską Niekraszyszki zwaną, Testamentem roku 1823 apryla 16 datowanym a 17 tegoż roku i miesiąca przed Regentem Grodzkim Ptu Telszew. delegowanym, przyznanym, na wieczność synowi swojemu żał. Swiderskiemu zapisał, obok tego, długi jakie były hipotekowane na tymże majątku, jako to: Obżał. Platerowi, zesłemu dopiero do wieczności Józefowi Staniewiczowi b. Prez. Grodz. Ptu Telszew. i córce swojej teraz nieżyjącej Karolinie Swiderskiej późniet Dydziulowej talarow bitych 1,000, w miarę dalszych swoich córek, do zdeportowania żał. Swiderskiemu przyporuczył, z jakiego zakreslenia testamentowego, za namową Józefa Dydziula swojego męża, Karolina z Swiderskich Dydziulowa oświadczywszy niechęć, posunęła się do exekucyi Prawa Zastawnego, uprzednio na Wieszwiany projective przez Jana Swiderskiego za assekuracyą Dydziulow, jednodatową z prawem 1822 roku apryla 23 dnia nastale, którey to assekuracyi warunkow wypełnienia nie życząc sobie Dydziulowie, Prawo zastawne

na Wieszwiany im dane, widno bez wiedzy i zezwolenia Jana Swiderskiego, tajemnie byli zamieścili w Akta Ziem. Powiatu Telszew. we spół z intromissyą, a które w roku 1823 januaryi 3 dnia z xiąg wyeliminowanemi zostały, takowe więc prawo po śmierci Jana Swiderskiego ożywić gdy Dydziulowie postanowili, to znie wolito żał. Swiderskiego z obżał. Dydziulem i jego żoną, niemogącego dóysć do władarstwa Wieszwian testamentem pokazanego Dziedzica i Possesora do prawnego działania z dzierżącemi Dydziulami całe Wieszwiany. Koleją swoją ta sprawa z niemłym kosztem odbywała się w Ziem. Telszew. i kilkakroć przechodziła do Sądu Głównego, a między tym to jest: czasu litispendencyi tej sprawy baczny Józef Dydziul na korzyście w następności sam bez żadnego funduszu od żony swojej Karoliny z Swiderskich Dydziulowej otrzymał Dokument na przeżycie, żeby zaś familia Dydziulowej o zamiarach obżał. Dydziula, uwiadomioną nie była, takowy Dokument w obecey Kurlandzkiej Gubernii ze swoją żoną będącą na kuracyi w roku 1823 maja 10 dnia zdziałać postarał się, poczem w krótkim czasie po przytrafioney śmierci Karoliny z Swiderskich Dydziulowej obżał. Józef Dydziul, nie mający żadnego nakżenia do sukcesyi po oycu i siostrze żał. Swiderskiego, gdy i po zgonie żony swojej dóbr Wieszwian nieodstępował, neisniony tak dalece Marek Swiderski, a nawet ze sposobu do utrzymania życia własnego przez Dydziula pozbawiony, dochodząc swojej własności po oycu, i spadku po siostrze Karolinie Dydziulowej nienależnie w ręce obżał. Dydziula utrzymujących się, na expensa prawne i na życie własne, musiał zasięgać piéniężnego wsparcia u ludzi litujących się nad nieszczęściem żał., pomimo jednak usilney staranności niszczenia się istotnym kredytorom, Marek Swiderski ubóstwem dotknięty, gdy już nie jest w stanie dóysć do władarstwa majątku Wieszwian, i przeto wierzycielom satysfakcyi należney wymierzyć, oraz napastującym w stosunkach niesprawiedliwych odpowiadać, a obżał. Dydziul całe Wieszwiany za posag Karoliny Swiderskiej utrzymuje, widzi się więc w konieczności Swiderski oddając swój fundusz ziemny pod taxę i exdywizyą wszystkich kredytorow istotnych i napastne stosunki do dóbr Wieszwian ścielących, oraz pozwem obżał. Dydziula objęte osoby powołać do jednoczasowego rozrachunku i odbioru należytey satysfakcyi z ziemi żał. i w tém celu przychodzi do Sądu z prozbą, o zrealizowanie pretensyow istotnych kredytorow, o nlokowanie na ziemi żał. w schedach proporcjonalnych, o podniesienie i skassowanie stosunkow pćnnych i niesprawiedliwych obżał., o uznauie bliższym żał. do dowodu, o zasądzenie expensow na winnych do massy, o zapisanie wieczney amissyi na niestawających i niejawiących się z pretensyami, i tego postanowienia o co proszonym czasu sprawy będzie. Pisan roku 1829 miesiąca stycznia 31 dnia.

R. 1829 stycznia 31 d. Wożny świadcze, że kopią tego pozwu edyktalnego z autentykiem zgodną w sprawie WJP. Marka Swiderskiego Mar. P. Tel. w Kancellaryi Ziem. P. Tel., JW. Józefowi Hrab. Platerowi b. Mar. Ptu Telsz. WWJPP. Michałowi Przyałgowskiemu Adw.

Sądow Tel., Marcyannie wdowie i jej obóyga płci potomstwu Piewcewiczom i ich opiekunowi, Józefowi Wertellowi Adw. Sądow Telsz., Urszuli Swiderskiej z dokładem opieki, Onufremu i Ludyuszowi braciom Swiderskim Mar. P. Tel., Józefowi Staniewiczowi Komor., Iłakowiczowi, Rochowi Petkunowi, Franciszkowi Dowkontowi, Petronelli Jagminownie w asystencyi opieki, Stanisławowi Możeykowi, Michałowi Staniewiczowi i dalszemu rodzeństwu Prez. Grodz. Tel., Janowi Zameckiemu, Antoniemu Kopciwiczowi, Benedyktowi Pluszkiewiczowi, Józefowi i Bogumile Dydziałom, Jakubowi Gruszkowskiemu b. Major. W. Pol., jako Pauz Sławet., Janowi Hermanowi, oraz Star. Benjaminsowi Icykowiczowi Brycowi, Leybie Berelowiczowi i żonie jego obywatelom Telsz., Faywie Bilicenskiemu, Faywie Uzwenskiemu, Szepszelowi Krozkiemu, Iszerowi Kielmienskiemu, złożyłem i o rozprawie ostateczney w Sądzie Taxatorsko-Exdywizorskim 1829 r. kwietnia 3 d. za stołem Sądowym Ziem. w mieście Telszach nastąpić mającey zawiadomiłem.

Mikołaj Rymgayło Woźny P. Telsz.

R. 1829 mca febr. 1 po nastącej rezolucyi w Sądzie Ziem. Ptu Telsz. na podaną prośbę przez Mikołaja Rymgayłę, stanąwszy osobiście rzeczony Woźny Rymgayło, relacyą tego pozwu urzędowie zeznał i 50 kop. miedzią na rzecz skarbu opłacił, o czem poświadcza się.

Prezydent Ziem. Tel. i Kaw. Jan Jankowski.

Ignacy Dowkont Regent.

Pozwolono drukować. Wilno d. 7 lutego 1829 roku Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.

Excerpt z Protokołu Sądowego Stuckiego Ziemskiego Powiatowego w dacie poniżej zapisanego Oświadczenia eorundem nowembra 5 dnia pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż Powiatu w skutek podanej prośby stronie potrzebującej jest wydan.

2 Roku 1828 miesiąca nowembra 3 dnia, przed Sądem Ziemskim Ptu Stuckiego i całą Publicznością w imieniu WJPana Ignacego Szacitty byłego Sędziego Gubernii Mińskiej Graniczo Apellacyynego, a dopiero Deputata Gubernii Mińskiej Wywodowego z Powiatu Bobróyskiego, czyni się oświadczenie wspód z zażaleniem w następnym rzeczy składzie. Nadużycia tak extraordynaryjne przechodzące granice słuszności ze strony Prokuratorji massy Radziwittowskiej exekwujące się, nie pozwalają zamilczeć cierpiącemu krzywdy i ponoszącemu nie powetowane szkody, bowiem też Prokuratorja zatwierdzając mocą praw Statutu Litewskiego possessye zastawne dla każdego, lubo wymogła addytamentu niby za przewyższającą w tę porę intratę wedle nowego wyciągu procentow od summ zastawnych; jednak catości possessyow w gruntach, tkach i lasach nie nadwergżyła. Robiąc tedy ogólne postanowienie dla każdego z possessorow, równie też same prawidła zakreślita dla oświadczonego się, który dopiero nader smutnych doświadczył wypadkow prawie z ruiną swej sytuacyi: gdyż Prokuratorja mimo swe zapewnienie z pod inwentarza raz odjąwszy 60 kilka morgow pola orowego w folwarku Wiedczynach w Pcie Mozyrskim położonego, oddała Monastrowi Stuckiemu; drugi raz morgow 15 podobnie odjąwszy oddała JW. Józefowi Obuchowiczowi

Podkomorzemu lytemu Powiatu Mozyrskiego; a jednak addytamentu narzuconego nie zmaleyszyła i nowego wyciągu intraty słusznie dopełnić należnego zaprzeczyła, słowem do żadnego umiarkowania się we względzie tym przystąpić nie raczyła. Mimo taką krzywdę w jednostaynym zostując uprzedzeniu bezwzględna na wszystkie okoliczności, każdego prawie obywatela dotykające, zdeterminowała się mylnie przedstawić Kommissyi na sprawy Radziwittowskie Naywyższym Ukazem oznaczoney w mieście Wilnie exystującej, we względzie nie pobierania od possessorow owych narzuconych addytamentow, a tym sposobem uzyskawszy dogodną dla siebie rezolucyą, niszczyć obywatelow postanowiła: skutkiem więc niby takowej rezolucyi JW. Tomasz Bogatko były Assesor Sądu Głównego Grodzieńskiego 2go Departamentu i Kawaler, jako naznaczony exekutor, przybywszy na dniu 24 miesiąca augusta roku terażniejszego 1828 do folwarku Wiedczyny zowiącego się, w Pówiecie Mozyrskim położonego, z dwoma Żydami, jednym z Urzeczmi miasteczka w Pcie Bobróyskim, a drugim z Jeremicz także z tego Bobróyskiego Powiatu na furmankach strzeleckich przywiezionemi, i za pieniądze jak wiadomość dochodzi najętymi, oraz zprowadziwszy tam Kluczwoyta nie tamecznego lecz obcego, własnego massy Radziwittowskiej z miasteczka Lenina poddanego, nie mniej zwokowawszy Administratora Łachewskiego WJPana Michała Kuleszy, rozpoczął swe dzieło bez przytomności Policji, gdyż Assesora żadnego nie było, pod pozorem niby licytacji, która przez żaden sposób mianować się nie może, a co większa jeszcze, znajdując samego possesora prawie obłożnie chorego i słabością zwątlonego, rozkazał podmykać wszystkie szpichrze, w których znalazł wódki starey od osmiu lat: to jest od roku 1820, garcy miary wielkiej w ogóle 5083 i 2 kwarty, za jakową wódkę garniec płacono oświadczałemu się po zł. 4, a JW. Bogatko kazał taxować czyli licytować najętym Żydom w części mniejszey po groszy 22, a w części większey po groszy 20 garniec, daley jeszcze znalazłszy od roku 1823 garcy 1920 kwart 2 i kwaterek 2, od roku 1824 garcy 2878 i 3 kwarty, od roku 1825 garcy 1370 kwarta 1 i kwaterek 2, od roku 1826 garcy 1377, od roku 1827 garcy 1183 kwarta 1. jakową wódkę nie robiąc żadney dystynkeji ogólnie kazał taxować garniec miary wielkiej po groszy 16, a tak zabrał w ogóle wódki garcy 13810 z górą, i pod dozór JW. Michała Kuleszy oddał, w postępie dalszym tych czynnościow podobnie i znalazłszy mnóstwo rozmaitych skur wyprawnych wotowych i one zabrawszy, taxować czyli licytować najętym Żydom najmniejszą ceną kazał, gdyż skury wotowe podszwiane po złotych 3 i groszy 10 według mniemanej licytacji zabrał, a jednak w kwietacyi swojej lubo kładł dystynkeję, acz mylną i niesprawiedliwą, jednak nienapisał że są wyprawne; a gdy oświadczałemu się dopominał się w tym przedmiocie o dystynkeję czyli o pomienienie że są wyprawne, jednak JW. Bogatko nie chcąc poprawić się na napisanej kwietacyi odpowiedział „że nie jestem Rachmistrzem gdybym wszystkie szczegóły opisywał”. Tudzież dziegiu beczek 19, którego beczkę taxowano po rubli 19 także zabrał, tenże Bogatko robiąc tylko same pozory niby przepisanej licytacji, pod pretektem której w części wyprzedawał pomienione skury, a jednak potym wyż pomieniony Kulesza administrator Łachewski za-

brał i niektóre od żyłow kupione odebrał: nie koniec jeszcze tym nadużyciom, znalazłszy wymłócone proso, którego beczkę taxować kazał po złotych 7 i pół, oraz i inne produktowe artykuły, zagarnął, takim tedy sposobem zakończył swe dzieło JW. Bogatko: gdyż zabrał ośmioletnie zapasy nie tylko z folwarku Wiedczyn, lecz też i z folwarku Dziakowicz przywiezione, zabrał one bez ceny tylko według swojej woli: gdyż ukazywanym było: że za wódkę starą płacono garniec po złotych 4 a za wódkę świeżą wiadro płacono i kontraktowano po złotych 3, i dowody przez cedulę okazywano, jednak niezważając na to wszystko arbitralnie działał pod pozorem mniemanej licytacji, i takowe produkta zlokował w spichrzach wiedczyńskich; a tak już nie tylko odjęte zostały i zabrane wszystkie zapasy, lecz też i spichrze własnym kosztem delatora budowane, które dotąd nie są uwolnione, przez co tym samym pokazuje się, że to nie licytacja była lecz tylko nieprawny zabór: bo gdyby w stosunek rezolucyi przez Kommissyą postanowionej, dzieło takowe było exekwowane, zapewna powinnyby być wypelnione przy obecności Policyi a przynajmniej przy jednym Assesorze, tudzież powinnyby być ogłoszonym przynajmniej w powiecie, aby życzący przez licytację kupować, zbierali się. Lecz tego wszystkiego nie dopełniono, prócz dwóch żydów wyż rzeczonych i trzech z włości Dziakowickiej zawołanych, którzy ani byli w stanie kupować jako bez żadnego funduszu będący; a zatem nie mogli licytować: dowodem i przekonaniem największym, że ci żydzi nie kupowali tej wódki, kiedy ona dotąd pod dozorem W. Kuleszy Administratora Łachewskiego w spichrzach wiedczyńskich znajduje się; więc że czynność takowa JW. Bogatki nie formalna jest przeciwko prawu z naruszeniem nawet bezpieczeństwa publicznego, i że ona nie może się nazywać urzędową licytacją, lecz tylko arbitralnym zaborem, jaki został w dniu powyżey pomienionym dokonany, bo jeżeli działał JW. Bogatko w moc ukazu i rezolucyi Kommissyi Wileńskiej, czemuż prywatnie exekwował: ze szczególniejszą władzą i mocą nad jednym oświadczającym się rozciągnął ich skutki, mimo to że zpod posesyi znaczną część ziemi odjęto, z której nie tylko że nie wypadły addytamenta, lecz też żadnych procentów od summy zastawney possessor nie wybierał, mimo to że w pozycyi tak nieużyteczney znajduje się taż posesya, co wszystko przez cedulę było przedstawionym i ukazywanym, które JW. Bogatko nie przyrzucając w uwagę swoją z nadpisem zwrócił, a bez względu żadnego na te wydarzone wypadki, nie tylko za addytamentą mniemane, ale też policzając niesprawiedliwie procenta, wszelki ruchomy majątek bez ceny zabrał. Naostatek jeszcze oświadczający się delator i tego zamilczeć nie może, że w roku niniejszym z goła nic siana, z powodu tak wielkich zalewów nie ma, że nie więcej żyta posiano jak tylko beczek 18; w takim tedy zdarzeniu skąd może być intrata i z czegoż mają się wybierać addytamenta; więc w tych wszystkich nader smutnych i prawie dla nikogo nie praktykujących się okolicznościach, kiedy W. Szacitto skrzywdzonym został, raz przez odjęcie w znaczney części pola, z którego intrata była wyciągnięta, drugi raz przez niebonifikatę za koniecznie potrzebną budowlę, jak o tym w pierwszym manifestcie jest pomieniono, trze-

ci raz przez wypadek extraordinaryny i prawie nie praktykujący się, w zabranii wszelkiego ruchomego majątku, poczwórte przez zajęcie zpod posesyi spichrzów na składy zabranych rzeczy i onych dotąd nie spróżnienie, toć tym czasowie nim krok procesu jakimbykolwiek porządkiem rozpocznie się, zniewolonym zostaje przed Sądem Ziem. Pttowym Słuckim żalić się przez niniejsze oświadczenie, które jako Plenipotent podpisuję. U takowego oświadczenia w Protokule podpis Plenipotenta takowy Wincenty Saplica Regent Granicz. Pttu Słuckiego.

Zgodziłem z Protokółem Sądowym Ignacy Kunciewicz Regent Z. Słucki.

Wolno drukować. Wilno d. 5 lut. 1829 r. Cenzor Norbert Jurgiewicz.

2 Jest do sprzedania na dziedzictwo po exdywizyi pozostały majątek Ołoty w gubernii Wileńskiej Płcie Wilkomierskim, należny do Platerów, zawiera obrębni ziemnego wespół z lasami włok 219 mor. 22 prętów 186, w jakowej liczbie jest lasu towarne włok kilkanaście, dymów 84, z których liczby jest ciągłych 59 czynszowych 25. Podług rewizyi ostatniej dusz męzkich 200, odległość jego od Wilna mil 18, od Wilkomierza 9 od Rygi 20; życzący kupić ten majątek zechce zgłosić się w Wilnie do aktorki mieszkającej w domu Wańkowiczówien obok odwachtu pod Ratuszem będącego, gdzie o wartość onego słuszną, i o bezpieczeństwo w kupli ułożyć się można.

Pozwolono drukować. Wilno d. 7 lutego 1829 r. Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.

2 Witebska Magistratura Powszechney Opieki niniejszem ogłasza, iż w niej za ominienie terminu przedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu, Lepelskiego powiatu obywatela Adama Przeciszewskiego nieruchomy majątek, położony w Witebskiej gubernii w Lepelskim powiecie we wsi Suszy, zapisanych do rewizyi 1816 roku 52 dusz płci męskiej z ich zcunami i dziećmi urodzonymi po rewizyi, z ziemią do nich należącą i wszelkiem na niej zabudowaniem; dla czego terminy do targów naznaczono tego 1829 roku maja 2, 4 i 6 dnia.

Buchhalter Taranczuk.

2 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki niniejszem ogłasza się, iż na sprzedaż oddanych tej Magistraturze na ewikcyą, za ominieniem terminu, dwóch domów Radczyni Honorowej Chmielowskiej, w mieście Kamieńcu położonych, ze wszystkimi przy nich przybudowaniami, ocenionych 29 t. rub. ass., dla uzyskania długu za pożyczką jej męża Radcy Honorowego Chmielowskiego w tej Magistraturze, wynoszącego oprócz procentów 13,880 r. 72 kop. ass., naznaczono do targów terminy: 1szy 10, 2gi 13 i 3ci ostateczny 15 maja tego 1829 roku; życzący kupić te domy zechcą przybyć do Magistratury Powszechney Opieki pomienionych dni na 11stą godzinę zrana i widzieć przedających się domów inwentarz i warunki.

Sekretarz Czarnucki.

Wilno dnia 13 Lutego r. s. 1829 roku.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Z przyczyny niejawienia się życzących wziąć Rukoyńską pocztową stacyą, w Wileńskim Peie położoną, w dzierżawę do 1 augusta 1830 r., do targow do Wileńskiej Skarbowey Izby na naznaczone przez ten Rząd terminy 14, 16 i 18 przeszłego stycznia, naznaczono na nowo na takowe targi terminy 1szy 5, 2gi 6 i 3ci ostateczny 7 następującego marca. Zatem życzący zechcą przybyć na te targi do tej Izby.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Piotr Wolański.

1 Litewsko-Wileńska Magistratura Pow szechney Opieki ninieyszem ogłasza, iż w niej będzie się przedawać przez aukcyą, oddany na ewikcyą, za ominieniem terminu, murowany dom Wileńskich Żydów Mowszy i żony jego Pesi Josielowny Jochelsonow, położony w mieście Wilnie na Zarzeczcu pod N. 567; do czego naznaczają się terminy do targow 1szy 13, 2gi 16 i 3ci ostateczny 20 maja tego roku; życzący kupić dom ten, mogą przybyć do Magistratury Pow szechney Opieki pomienionych dni w czasie posiedzeń i widzieć w niej sprzedającego się domu inwentarz z ocenką. Dnia 27 stycznia 1829 roku.

Непременный Членъ Коллежскій Ассесоръ и Кавалеръ Петръ Клейсшъ.

Секретаръ Иванъ Солимани.

1 Rada mieyska Wileńska współ z deputacyą handlową na mocy postanowienia dodatkowego o urządzeniu gild i o handlu różnych stanów Naywysocy w dniu 14 nowembra roku 1824 potwierdzonego § 188 ustanowioną, obwieszcza i obowiązuje wszelkiego stanu właścicieli domów w mieście Wilnie sytum mających, ich plenipotentów, possessorow czasowych, i pod jakimbydy tytułem zawiadujących domami, aby oni o kupcach i przykaszczkach z kąd bądź przyjeżdżających i podwodach przystanych z towarami do Wilna i lokujących się w domach ich na czas pewny lub nieograniczony, natychmiast po okazaniu się takowych do Rady ninieyszej wiadomość na piśmie podawali, a to pod odpowiedzialnością za niedopełnienie meldunku, prawami przepisaną. Datt dnia 7 februaryi 1829 roku.

Onufry Nowacki Prezydent R. M. W.

Pismowodca Rady M. W. Marcin Pozlewicz.

man Słucki, Chławno Hirszowicz Lapidus, Beniamin Buchhendler, Estera Badaszowa, Jankiel Lande, Gitka Kacenenbogenowa, Jankiel Borkin, Ayzik Josielowicz Fin, Joel Klaczko, Judel Mayzel, Icko Nachman, Szewelowicz Rubinowicz, Dawid Żyżmor, Leyzer Lande, Judel Zelmanowicz Gordon, i Szymcho Asz, o tém więc Rada Mieyska Wileńska przez Gazety ogłaszając zastrzega: iż pomienione osoby nie mają już prawa prowadzić właściwego kupcom handlu, ani też zawierać jakie bądź umowy w interesach handlowych. Datt dnia 9 februaryi 1829 roku.

Onufry Nowacki Głowa M. W.

Pismowodca Marcin Pozlewicz.

1 Między artykułami czynszowemi, które Skarb posiada w puszczy Białowieżskiej, jest wolna sprzedaż trunkow w karczmach i szynkach tam się znajdujących, czyli aręda karczemna. Termin na dzierżenie tej arędy, kontraktem naznaczony, upływa do dnia 1 lipca teraźn. 1829 r., od tego więc czasu oddaje się na nowo z publiczney licytacji, która ma się odbywać w Izbie Skarbowey Grodzieńskiej w dniach: 25, 26 i 27 mca kwietnia; ogłaszając takowe termina do licytacji, Izba Skarbowa sądzi rzeczą potrzebną uwiadomić, iż rzeczona aręda jest do oddania w następnych miejscach: 1mo w Królowym moście i strażach przyległych Krukowskiej, Podbielskiej i Dziadowlańskiej, gdzie dotąd są domy cudze do Skarbu nie należące; a przeto, albo Skarb je zabuduje przez swego Kommissanta, albo odda do zabudowania wraz z arędą. 2do, Przy wsi Panasiukach, gdzie karczma zniszczona przez pożar, również przeznaczają się do odbudowania. 3tio, Przy wsi Cwirkach. 4to, W karczmie Stołpowiskiej. 5to, W karczmie Piaseckiej z szynkiem Słasaruki. 6to, W karczmie Kiwaczyńskiej. 7mo, W karczmie Starzyńskiej. 8vo, W karczmie Hainowskiej. 9no, W karczmie Holakowskiej. 10, W karczmie Okolnickiej z trzema szynkami. 11, W karczmie Biały Lasek, która po niedawnym pożarze ma być odbudowana; ilość dochodu, jaki Skarb pobiera dotąd z tych aręd, będzie przystępującym do licytacji, okazana w tabeli udzielney wraz z warunkami, na których dzierżawa na czas następny przeznaczają się. Działo się na sessyi w mieście Grodzie. D. 6 lutego 1829 roku.

Antoni Krupowicz Assesor Izby Skar. Gr. Wydziałowy Sekretarz Gabriel Mirny.

1. Rada Mieyska Wileńska na mocy § 192 dodatkowego o handlach Postanowienia Naywysocy w dniu 14 gbra 1824 roku utwierdzonego, ninieyszym ogłasza, iż z liczby kupcow tak Chrześcian, jako też i Żydow, na rok 1828 w mieście Wilnie do Giełd zapisanych, na rok teraźniejszy 1829 z tegoż kupiectwa wypisani zostali jako to: z Chrześcian: 3ciey Gildyi, Józef Malinowski, Wiktor Szadeyko, Alexy Nowikow, Józef Latoszyński, Maryanna Kadenacowa, Jan Stanisław Bagiński, Babażan Adzisaferow, z Żydow: Szolom Sakowicz, Szmunjo Zeg, Wólf Karpelowicz Klaczko, Zel-

1 Wczoray o godzinie 5ey po południu, przechodząc przez ulicę Żydowską i Szklaną, zgubiony został zegarek złoty celindrowy, płaski, cyferblat biały, ze skazówkami stalowemi, spód emaliowany czarno, prócz tego był sznurek z włosow, z klamerką i dwoma kluczami, jeden złoty, a drugi stalowy. Ktoby takowy zegarek znalazł raczy ony dostawić do JW. Wileńskiego Policmeystra, za co odbierze przyzwoitą nagrodę. Febr. 12 d. 1829 roku.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

1. Dwie kamienice N. 392 i 396 na uli-

cy Trockiey, należące do klasztoru XX. Franciszkanów wileńskich podają się w rzezną arenę przez publiczną licytacją, która nastąpi w dniach 21, 22 i 23 lutego t. r., życzący one wziąć w arenę zechcą przybyć w terminach wyrażonych do tegoż klasztoru. Z polecenia JX. Prowincyała za Prokuratora spraw X. Benedykt Elaszewicz.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

1 W pałacu Ogińskich na Rudnickiey nlicy znajduje się kaneta podwójna doskonale zrobiona, z wielu podróżnemi pakami, bliższa o nlicy wiadomość u murgrabiego powziąć można.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

Nowe dzieła.

U niżej podpisanego znajdują się następne świeżo wyszłe dzieła:

1 *Słownik Rossyysko-Polski* ułożony po dług *Słownikow Akademii Rossyyskiej*, pierwszego i późniejszego wydania, pomnożony wyrazami technicznemi. 2 tomy in 8 major. w Warszawie w drukarni Glücksberga roku 1828. Cena r. sr. 5. (Dzieło to zaszczycone zostało Najwyższem przyjęciem Błogosławionej pamięci NAY-JASNIEJSZEGO CESARZA ALEXANDRA I.

2 *Xiążka dla podróżnych*, z której się łatwo wyrazów potrzebnych w podróży i w zdarzeniach ludzkiego życia nauczyć można; ułożona podług rozmów Pani *de Genlis* i innych, w czterech językach: w Polskim, Rossyyskim, Francuzkim i Niemieckim, in 8 w Warszawie w drukarni Glücksberga roku 1823. Cena r. sr. 1.

Xiegarz i Typograf Uniwersytetu Glücksberg.

Pozwolono drukować. Wilno d. 9 lutego 1829 r. Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.

2 Rada Seminarium Głównego Duchowniego przy CESARSKIM Uniwersytecie Wileńskim, podaje do wiadomości publiczney, że w d: 12, 14 i 16 teraż. mca lutego o godzinie 11 zrana w sali obrad Uniwersytetu, odbywać się będzie licytacja na opieranie różney bielizny tego zakładu. Ktoby życzył należeć do tej licytacji zechce stawić się w terminie oznaczonym, a o warunkach dotyczących się tego interessu w każdym czasie dowiedzieć się może w Kancelaryi Uniwersytetu.

Sekretarz Antoni Potocki.

3 Ninieyszą awizacją mam honor rekomendować się Szanowney Publiczności, iż założyłem winiarnią w domu JPana Graczewa na ulicy Herrenstrasse w Rydze niedaleko Wielkiej Wagi, w której znajdują się rozmaite gatunki win i innych trunkow, jako to: prawdziwe szampańskie, porter angielski, a nadto jeszcze rozmaite gatunki francuzkich i reńskich, które dotychczas w tych stronach nie były znane; a że mym zamiarem jest

ile możności rozszerzyć handel, przeto uwiadomiam Szanowną Publiczność, iż będę jak najlepsze trunki dostarczać po mierney cenie, abym przez to mógł zasłużyć na łaskawej jej względy; przy tém upraszam o komissa. Ryga 17 decembra 1828.

Dietrich Sodoffsky.

3. Poddany kucharz *Andrzej Litwin* v. *Litwiński Plebanii rzymsko-katolickiej Żyżmorskiej Powiatu Trockiego Gubernii Wileńskiej*, z dnia 17 na 18 stycznia 1829 roku, poczyniwszy nie mało szkód w *Plebanii* uciekł. *Przymioty* onego: urody średniej, twarzy okrągławej nieco sniadawej, nosa wgórę zadartego, włosów na głowie ciemnorusych kędzierzawych, a za napomadowaniem czarne, po obu stronach zakręca, wąsikow małych, ciała pomiernego nie zbyt chudego, na nim kożuch tołub obnoszony, maytki samodziłowe czarno farbowane czochrane, ma lat od urodzenia 28. Umie czytać i pisać po polsku, gra na klawikorcie i organach, lecz mało; którego upraszam władz policyynnych i dworów, jeśliby się gdzie okazał, inac onego i mnie zawiadomić do powyżey plebanii wyrażoney.

Proboszcz Żyżmorski Xiądz Stanisław Franciszek Karczewski.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

Numer Iszy Dziennika Wileńskiego r. t. 1829 zawiera następujące moterye:

LITERATURA NADOBNA. Miłość na północy, powieść z dzieł Klaurena. *P O E Z Y A.* Człowiek przez Kamilę Narbutównę. — Jalmużna: p. A. Goreckiego. — Petrark i Laura p. tegoż. — Nadzieja i Wspomnienie z franc. p. Ant. Chrapowickiego. — Wspomnienie Ady, z Bayrona przekł. St. Rosołowskiego. — Piesń do Inezy. tegoż. — Do Oceanu tegoż. — Do kwiatka p. W. S. — *HISTORIA* — Dwókrótne obleżenie Wilena przez Anglików, Francuzów i Niemców w 14tym wieku i t. d. wyjątek z rękopisma Historii miasta Wilena. — *PRAWO.* Sprawdzenie tekstu polskiego, Rozdz. 14go Statutu Litwiskiego. — *FIZIOLOGIA* — Wiek Sofoklesa, w którym pisał tragedyą Edyp w Kolonie. — *FIZIOLOGIA.* O Smaku, wyjątek z piśmerek moralnych Teodora Narbuta. — *STATYSTYKA.* 1. Porównanie ogólne wypadków Państwa Rossyyskiego w pięciu ostatnich latach. — 11. Liczba mieszkańców r. 1828. w St. Petersburgu. — 111. Stan handlu St. Petersburgskiego w 1828 r. — 11. O liczbie narodzonych, zmarłych i zaślubionych w Państwie Rossyyskiem r. 1828. wyznania greko-rossyys — *MINERALOGIA.* O bogactwach kopalnych Rossyi. — *FIZYKA.* Stos elektryczny, ułożony z jednego tylko metalu, bez płynu. — *CHEMIA.* O zasadach glucyny i ittryi, p. F. Wöhlera — *NAUKI STOSOWANE* — Dokładna wiadomość: jak mają być robione naydelikatniejsze stomiane kapelusze sposobem florenckim. — Sposob szczepienia ospy owcom, dla ochronienia ich od naturalney. — Prezerwatywa dla owiec w czasie panujacej ospy. — O drugim raporcie Jakoba — O składach zboża i Towarzystwie zabezpieczającym w nich przechów na czas nieokreślony (z ryćina). — Sposob solenia owoców kartoflanych, zamiast oliwek. — Łatwy sposob powlekania żelaza miedzią. — *NOWINY NAUKOWE.* Akademije, Uniwersytety, Towarzystwa Cesarska Akademia nauk w St. Petersburgu. — Cesarska. Akademia Rossyyska — Cesarski Uniwersytet Moskiewski. — Towarzystwo Gospodarstwa Wiejskiego Rossyi-Południowej w Odessie. — *Wyprawy naukowe i podróże:* plan podróży archeologiczney po Rossyi. — Wyprawa naukowa francuzka do Morei — Wiadomości od P. Belanger, młodego naturalisty — Podróż P. Caillé do Timbaktu. — Opodróży Henr. Foster do Amer. połud. — *Literatura starożytna.* Wyjątki z kodexow watykańskich X. Majo. — *Starożytności.* Niektóre szczegóły o starożytném Memfis — Piramidy dżizehskie — Pole siedmiu źródeł. — Medale rzymskie znalezione blisko Hudder. *Malarsstwo.* O poprawianiu obrazow galerii drezdeńskiej przez Palmarolego. — *Starożytności amerykańskie.* — *Nowe dzieła:* Polskie. — Cudzoziemskie. — *Ryćina:* Składy na zboże.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	d. 11 godz. 2 wiecz.	27 cal. 2,5 lin.	+ 4 stopni	Południowy	Odwilż.
	d. 12 godz. 7 rano.	27 — 6,9 —	— 7 —	Północno-Zach.	Pochmurno
	d. 13 — — —	27 — 7,5 —	— 1,75 —	Południowy.	Pochmurno